

**КИРИЛ КАДИЙСКИ
СТЕФАН МАЛАРМЕ
ЖИВОТ В ДАТИ**

chitanka.info

1842, 18 март — ражда се Етиен-Стефан Маралме, син на Нюма Флоран Жозеф Маларме (1805–1863), заместник-началник в Регистратурата, и Елизабет Фелиси Демолен (1819–1847).

1847, 2 август — умира майката на поета.

1848 — бащата се оженва повторно.

1852 — Стефан е даден в религиозен пансион в Паси.

1854 — първи литературни опити (ученически съчинения): „Златният потир“ и „Ангел-хранител“.

1856 — в пансиона на лицеза в Санс.

1857 — умира сестрата на поета Мария (родена 1844).

1858 — Кантата за първото причастие в пансиона в Санс.

1859 — в класа по риторика, пише „Между четирите стени“.

Октомври — в класа по логика.

1860 — Свързва се с Емил Дешан, представител на късните романтици и съсед на семейство Демолен във Версай. Съставя поетическа антология от 8000 стиха и се опитва да превежда Едгар По. През ноември получава бакалавърска степен.

1861 — Семейството се премества в Санс.

Октомври — Еманюел дез-Есар е назначен в лицеза в Санс.

1862, януари-февруари — първи публикации: текст върху *Парижки стихове* от Дез-Есар, стихотворението *Писъмце*.

Април-май — начало на кореспонденцията с Йожен Льофобюр и Анри Казалис. Публикува заедно с Дез-Есар *Кръстопътят на*

госпожиците — отзвук от разходка до Фонтенбло.

Юни — ухажва една немска гувернантка, Мария Герхард.

Ноември — заминава за Лондон и се установява там заедно с Мария.

1863, април — умира бащата на поета.

10 август — Маларме се жени в Лондон за седем години по-възрастната от него Мария Герхард.

Ноември — получава диплома за преподавател по английски език и е назначен в лицей в Турнон (Ардеш).

1864, лятото — в Авиньон се запознава с провансалските писатели Теодор Обанел, Жозеф Руманий, Фредерик Мистрал.

Октомври — започва *Иродиада*, малко преди това се ражда дъщеря му Жьонвиев (19 окт.)

1865 — няколко месеца след *Иродиада* започва *Следобедът на един фавън* с надеждата да го постави на сцена.

Октомври — след като Банвил и Коклен отхвърлят *Иродиада*, Маларме се захваща отново с нея, но „вече не като трагедия, а като поема“.

1866, януари-март — работи върху *Старото въведение* към *Иродиада*.

Април — престой в Кан, при Льофебюр. Докато работи над *Иродиада*, у него настават дълбоки интелектуални промени, сблъсква се с проблема за Небитието и човешкото съществуване.

12 май — десет негови стихотворения са отпечатани в *Съвременният Парнас*.

1867, 14 май — писмо до Казалис, в което съобщава, че не е вече това, което е бил и че е стигнал до Чистата концепция и до идеята за Духовната вселена.

31 август — умира Шарл Бодлер.

Октомври — назначен е в лицея в Авиньон.

1868, април — пише до Франсоа Копе за Мечтата в нейната идеална голота и за чистата творба, както и за тяхната неосъществимост.

Май — писмо до Льофебюр.

18 юли — изпраща сонет на Казалис.

1869 — чете Декарт.

Март — изпраща фрагмент от *Иродиада* в *Съвременният Парнас*.

Ноември — първо споменаване на *Igitur*, начало на преодоляване на кризата, свързана с абсолютното. Интерес към езикознанието.

1870, януари — излиза в отпуска, по негова молба, до септември 1871 и се занимава с лингвистични проблеми.

Август — чете *Igitur* пред Мандес, Жюдит Готие и Вилие. На връщане от Люцерн — при Вагнер.

1871, юли — ражда се Анатоли.

Октомври — след много опити да се откаже от преподавателската дейност е назначен в лицея „Кондорсе“ и се установява в Париж, на улица „Москва“, №29.

1872, юни-октомври — публикува преводите си на осем стихотворения от Едгар По.

23 октомври — умира Теофил Готие.

1873, април — запознава се с Мане.

Октомври — *Погребална наздравица в Гробницата на Теофил Готие*.

1874, август — първи престой във Валвен, край Фонтенбло.

Септември — започва да излиза *Последна мода*, изцяло списван от Маларме. Издадени са осем броя от вестника.

1875, януари — установява се на улица „Ром“.

Изпраща на Льомер за трети брой на *Съвременният Парнас* „Фавнът“, който е отхвърлен от редколегията (Копе, Банвил, Анатол Франс).

1876, януари — големи проекти в областта на театъра.

Април — *Следобедът на един фавън*, с илюстрации от Мане, издание на Дерен.

Май — предговор към *Ватек* от Бекфорд.

Септември — „Импresионистите и Мане“ в *Дъ Арт Мантливю*.

Декември — *Гробницата на Едгар По* във възпоменателен том в Балтимор.

1877, март — последни преводи на стихотворения от По в *Ла Републик де летр*.

Декември — първи впечатления от Мадрид.

1878, януари — *Английските думи*, издание на „Трюши-Льороа & братя“. Предвижда за същия издател и други подобни помагала по английски език.

1879, октомври — умира синът на поета Анатоли, след шестмесечно боледуване.

Декември — *Античните богове* (с дата 1880), издание на Родшилд.

1880 — *За гробницата на Анатоли*.

1882, октомври — запознава Юисманс, който му отделя място в книгата си „Наопаки“, с личността и делото на Монтескю.

1883, 13 февруари — умира Рихард Вагнер.

30 април — умира Едуар Мане.

Ноември-декември — Пол Верлен публикува в трети брой на *Лютес*, посветен на Маларме, „Прокълнати поети“, които излизат през следващата година в отделна книга при Вание.

1884, януари — първи алюзии за Мери Лоран, в *Кореспонденс*, с която се е запознал наскоро чрез Моне.

Май — излиза „Наопаки“ от Юисманс, която с „Прокълнати поети“ на Верлен донася на Маларме неочаквана известност.

Октомври — назначен е в лицеза Жансон дьо Сайи.

1885, януари — *Проза в Ла Ревю ендепантант*, където излиза през март *И девствен и тъй гъвкав...* и други стихове.

22 май — умира Виктор Юго.

8 август — „Рихард Вагнер, мечтанията на един френски поет“ в *Ла Ревю вагнериен*.

10 септември — напомня в писма до Едуар Дюжарден и Морис Барес за драмата, която го вълнува, тази „на Човека и на Идеята“.

Октомври — назначен е в колежа „Ролен“.

16 ноември — автобиографично писмо до Верлен, с разсъждения за Книгата, при която „орфическото тълкуване на Земята е единственият дълг на поета и литературно занимание в най-висша степен“.

1886, 8 януари — *Посвещение* на Вагнер в *Ла Ревю вагнериен*.

11 април — първи брой на *Ла вог*, с три стихотворения в проза от Маларме и първа публикация на *Озарения* от Рембо.

13 юни — публикува първото стихотворение без пунктуация, в същия брой.

18 септември — Манифестът на символизма от Жан Мореас във Фигаро.

22 септември — *Трактат за словото* от Ръоне Гил с предговор от Маларме.

1 ноември — Маларме започва да води театрална рубрика в *Ла Ревю ендепандант* (девет публикации до юли 1887).

1887, 1 януари — „Триптих“ в *Ла Ревю ендепандант*.

Март — окончателен вариант на *Следобедът на един фавън*, издание на *Ла Ревю ендепандант*.

12 август — *Косата с пламъка...* в *Л'ар е ла мод*.

Октомври — фотолитографско издание на Поезия с фронтиспис от Фелисиен Ропс, издание на *Ла Ревю ендендант* (47 екз.)

Декември — *Албум със стихове и проза*.

1888, януари — писмо до Верхарн, с призив „да се представи пред читателите [...] и да покаже нещата си в отделна книга“.

Юли — *Стихове от Едгар По*, издание на Дьоман, Брюксел, с портрет и винетка от Мане.

1889, 18 август — умира Вилие дьо Лил Адан; Маларме и Юисманс са определени за изпълнители на неговото завещание.

1890, февруари 1890 — изнася цикъл лекции върху Вилие в Белгия.

15 май — *Вилие дьо Лил Адан в Ла Ревю д'ожурдюи*.

20 октомври — първо писмо от Пол Валери.

15 ноември — *Писмо до Уистлър в Дъ Уърлуинд*.

1891, 13 март — Умира Теодор дьо Банвил.

24 март — отговаря на въпросите от анкетата на Жюл Юре.

Май — издава *Страници* при Дьоман, с фронтиспис от Реноар.

10 октомври — Посещава го за първи път Пол Валери, придружен от Пиер Луис.

1892, март — Започва да сътрудничи на *Нейшънъл Обзървър* (дванадесет хроники до юли 1893).

15 ноември — *Стихове и проза*, с дата 1893, при Перен, с фронтиспис от Уистлър.

1893, февруари — председателства седмата сбирка на *Ла Плюм*, където вдига тост, станал първообраз на сонета *Поздрав*.

15 юли — второ издание на *Стихове и проза*.

4 ноември — Маларме се пенсионира.

1894, февруари-март — „Музиката и литературата“ — лекция, изнесена в Университетите в Оксфорд и Кеймбридж (публикувана през октомври от Перен).

17 юли — Умира Лъоконт дьо Лил. Маларме е избран на негово място за председател на комитета за изграждане на паметник на Бодлер.

8 август — посочен е за свидетел от Феликс Фенеон по време на процеса срещу Тридесетте (свързан с атентатите на анархистите).

17 август — публикация върху „Литературния фонд“ във Фигаро.

12 ноември — изпраща на Дъоман макета за „Поезия“.

22 декември — първо изпълнение на *Прелюд към Следобедът на един фавън* от Дебюси.

1895, 1 януари — *Гробницата на Шарл Бодлер* в Ла Плюм.

15 януари — *Посвещение* на Пюви дьо Шаван в същото списание.

1 февруари — първите десет „Вариации по зададена тема“ в *Ла Ревю бланш*.

3 август — *Душата във въздишка сбита...* (Фигаро, в отговор на анкета за свободния стих).

1896, 8 януари — умира Верлен. Маларме произнася надгробна реч.

27 януари — Маларме е избран за Принц на поетите.

15 май — „Артюр Рембо“, писмо до Харисън Роудс, *Дъ Чап бук, Чикаго*.

22 май — председател на комитета за издигане на паметник на Верлен.

1 септември — „Тайнството на словото“ в *Ла Ревю бланш*, в отговор на публикацията на Пруст „Против неяснотата“ в същото списание.

1897, 1 януари — *Гробницата на Верлен (Ла Ревю бланш)*.

Май — *Игра на зарове* в списание *Космополис*.

1898, 23 февруари — приятелско писмо до Зола след неговото осъждане.

16 април — Възпоменателен албум, съдържащ сонета за Вашку да Гама (*С единствена грижа за път...*).

10 май — заема се с *Иродиада*, с която се занимава до смъртта си.

9 септември — Стефан Маларме умира във Валвен в резултат от задушаване. *Иродиада* остава незавършена и *Поезия* излиза посмъртно, през 1899 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.